

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Richarda Bureša na neverejnom zasadnutí 15. apríla 2014 v trestnej veci proti obvinenému **P. Č.** vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 5T 68/2003, o dovolaní obvineného, podaného prostredníctvom obhajcu JUDr. S. R., proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 29. júla 2009, sp. zn. 7To 64/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **P. Č.** **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom z 29. októbra 2008, sp. zn. 5T 68/2003, Okresného súdu Košice I bol obvinený **P. Č.** uznaný za vinného z trestného činu skrátenia dane podľa § 148 ods. 1 Tr. zák. (zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 227/2005 Z.z.), na tom skutkovom základe, že

v snahe skrátiť daň z príjmov fyzických osôb za rok 2000 nepredložil Ing. H. F., ktorá pre neho viedla v tom čase účtovníctvo doklady dokumentujúce jeho tržby získané v roku 2000 od 140 účastníkov kurzov organizovaných Autoškolou P. - P. Č. vo výške najmenej 700 000 Sk, v dôsledku čoho Ing. H. F. v daňovom priznaní k dani z príjmov fyzických osôb za rok 2000, ktoré obžalovaný **P. Č.** podal Daňovému úradu Košice I na Garbiarskej ul. č. 1 v Košiciach 2. apríla 2001, deklarovala príjmy obžalovaného len vo výške 360 015 Sk, výdavky len vo výške 285 120 Sk a daň vo výške 372 Sk, hoci v skutočnosti mal obžalovaný **P. Č.** v roku 2000 príjmy z podnikania podliehajúce dani z príjmov najmenej vo výške 1 060 015 Sk, výdavky znižujúce základ dane vo výške 573 930 Sk a daňovú povinnosť vo výške najmenej 98 500 Sk, čím na úkor Slovenskej republiky skrátil daň najmenej o 98 128 Sk.

Za to mu podľa § 148 ods. 1 Tr. zák. (zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 227/2005 Z.z.), v spojení s § 53 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. súd prvého stupňa uložil peňažný trest vo výmere 25 000 (dvadsaťpäťtisíc) Sk. Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon tohto peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obvinený P. Č., o ktorom Krajský súd v Košiciach rozhodol tak, že uznesením z 29. júla 2009, sp. zn. 7To 64/2009, ho ako nedôvodné zamietol podľa § 256 (zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov).

Obvinený P. Č. podal prostredníctvom obhajcu JUDr. S. R. 28. septembra 2012 blanketárne dovolanie z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože napadnuté uznesenie je založené na nesprávnom posúdení zisteného skutku. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky

... v zmysle ust. § 386 ods. 1 Trestného poriadku, rozsudkom vyslovil porušenie zákona, v ust. § 148 ods. 1 Trestného zákona (zákon č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov), aby podľa

- § 386 ods. 2 Trestného poriadku, zrušil:...

... napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn.: 7To 64/2009, zo dňa 29. júla 2009;

i rozsudok Okresného súdu KOŠICE I, sp. zn.: 5T 68/2003, zo dňa 29. októbra 2008;

-a podľa ust. § 388 ods. 1 Trestného poriadku, prikázal Krajského súdu v Košiciach, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V doplnení 2. augusta 2013 odôvodnil dovolanie v podstate tým „nesprávnosť právneho posúdenia skutku vidí v tom, že skutková veta výroku o vine nezodpovedá použitej právnej kvalifikácie trestného činu skrátenia dane a poistného podľa § 148 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. (zák. č. 140/1961 Zb.)“. Z obsahu skutkovej vety nie je zrejmé, ktorým právnym úkonom a koho došlo k skráteniu dane. V danom prípade znenie skutkovej vety vzbudzuje pochybnosti, či takým právnym úkonom malo byť deklarovanie jeho príjmov Ing. F., ak áno, ktorým konkrétnym právnym úkonom a ako tak mal ovplyvniť porušenie jeho právnej povinnosti spočívajúcej v skrátení dane, alebo takým právnym úkonom bolo samotné daňové priznanie.

Podľa dovolateľa skutková veta vzbudzuje pochybnosti „vo vzťahu k naplneniu obligatórnych pojmových znakov tak subjektu ako aj zavinenia a v konečnom dôsledku aj vo vzťahu ku konaniu samotnému ako pojmového znaku objektívnej stránky predmetného trestného činu.“

Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I vo vyjadrení podľa § 376 Tr. por. uviedol, že „podľa jeho názoru nie sú splnené podmienky na podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.“

Po tomto postupe predložil okresný súd dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1 a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 až § 373 Tr. por. ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu však dospel k záveru, že dovolateľom uplatnený dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade naplnený nebol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. len z toho hľadiska či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, bol v skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu.

V prvom rade treba uviesť, že z podaného dovolania (doplňenia) vyplýva, že obhajca obvineného nevenoval náležite pozornosť jeho vypracovaniu, keďže jeho odôvodnenie

je nielenže všeobecné z hľadiska „nenaplnenia zákonných znakov trestného činu“, ale navyše v rozpore s napadnutými rozhodnutiami dvakrát konštatoval, že obvinený bol uznaný za vinného z trestného činu podľa § 148 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., hoci bol uznaný za vinného iba podľa odseku 1 tohto zákonného ustanovenia.

Pokiaľ ide o námietku v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. **dovolací** súd zistil, že skutková veta ustálená v rozsudku súdu prvého stupňa zodpovedá všetkým zákonným znakom trestného činu skrátenia dane a poistného podľa § 148 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších zmien a doplnkov.

Objektom tohto trestného činu je záujem štátu na správnom vymeraní – v danom prípade – obrane ako **povinnej** zákonom stanovenej sumy, ktorú fyzická alebo právnická osoba odvádza zo svojich príjmov do rozpočtu vo vopred určenej výške a v stanovených lehotách. Daň vyberajú orgány štátu a orgány miestnej samosprávy. Pri tomto trestnom čine ide o osobitý druh podvodu vo vzťahu k individuálne určenému objektu.

Skrátením dane je akékoľvek úmyselné konanie páchatel'a, v dôsledku ktorého nie je vyrubená nižšia než zákonom určená daň, alebo k vyrubeniu ktorej vôbec nedôjde.

Páchatel'om je predovšetkým subjekt dane ak úmyselným konaním spôsobí, že zákonná daň nebola mu vyrubená vôbec, alebo mu bola vyrubená v nižšej ako zákonnej výmere.

V posudzovanej veci obvinený P. Č. je (bol) daňovým subjektom, ktorý v podvodnom úmysle – skrátiť daň - za inkriminované obdobie predložil účtovnícke doklady deklarujúce jeho príjmy a výdavky v rozpore so skutočnosťou tak, aby mu bola vyrubená nižšia daň než v zákonom stanovenej výške tak, ako to zistil okresný súd v skutku, ktorý v súlade so stavom veci a zákonom posúdil ako trestný čin skrátenia dane a poistného podľa § 148 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. (Trestný zákon) v znení zákona č. 227/2005 Z.z. berúc do úvahy § 16 ods. 1 Trestného zákona tak, ako na to správne poukázal v odôvodnení rozsudku.

Zo skutkovej vety nepochybne vyplýva namietaný subjekt dane (i trestného činu) i subjektívna stránka úmyselné zavinenie obvineného vo vzťahu ku skráteniu dane, pričom

v tomto štádiu trestného konania je právne irelevantné, či a v akom smere sa na skrátení dane podieľala účtovníčka Ing. H. F..

Z ustáleného skutku niet pochybnosti ani o objekte a objektívnej stránke trestného činu, pretože úmyselným konaním obvineného vyjadreným „v snahe skrátiť daň... nepredložením dokladov dokumentujúcich jeho tržby ... účtovníčke Ing. H. F., došlo k skráteniu dane vo výške najmenej 98 128 Sk na úkor rozpočtu Slovenskej republiky.

Za toho stavu dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. naplnený nebol, preto najvyšší súd rozhodol na neverejnom zasadnutí tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 15. apríla 2014

JUDr. Emil B d ž o ch , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová